

PROSLAVIO 100. ROĐENDAN

Mikola Krsta, poznat u Karaševu kao deda Ferička, proslavio je 23. siječnja ove godine svoj 100. rođendan.

O n je zacijelo najstarija osoba iz karaševskih sela. Vlač. Đuređ Katić, župnik crkve Mariji-na uznesenja iz Karaševa, ne sjeća se da je u našem mjestu neka druga osoba živjela čitavo jedno stoljeće, a nije ni u analima naše župe naišao na podatke koji bi to potvrdili.

Deda Ferička je rođen 23. siječnja 1913. godine u pobožnoj obitelji, kao jedini sin oca Milje i mame Ekaterine. Živio je u doba Austro-Ugarske, svjetskih ratova, komunističke diktature i demokratske Rumunjske. Trenutno stanuje zajedno s unucima, prapranucima i prapranucima, u istoj kući u kojoj je na početku prošlog stoljeća i rođen. Dvije kćerke su mu preminule sredinom prošlog desetljeća. Deda Ferička je čitav život bio veoma skroman i izrazito pobožan čovjek, a u Karaševu je poznat kao najbolji vezač lajbera za karaševsku tradicionalnu nošnju. Još uvijek je bistra uma, izvrsnog vida i posjeduje izrazit smisao za humor.

100. jubilej deda Ferička je proslavio zajedno s obitelji, bližom rodbinom, susjedima i mnogim drugim sumještanima koji su ga došli posjetiti i čestitati. Povodom njegova stoljeća iskrene čestitke izrazio mu je knez karaševske općine Milja Radan, koji mu je došao čestitati zajedno s vćiknezam Petram Njagulam, poklonivši mu u ime naše komande novčanu nagradu i priznanicu za jedno

stoljeće života. I vlač. Đuređ Katić, naš župnik, posjetio je i čestitao tog dana deda Ferički, poželivši mu još jedno stoljeće života, a zatim je slavjenika posjetio i vlač. Đuređ Patašan. Za vrijeme obilnog ručka koji je bio priređen za sve pozvanike, svi prisutni su se složili da je ovo bilo prvi put da sudjeluju slavlju što ga slavi jedan stogodišnjak.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj i redakcija Hrvatske grančice upućuju deda Ferički najiskrenije čestitke povodom proslave 100. rođendana uz želju za izvrsno zdravlje i u drugom stoljeću života.

Ivan Dobra

Deda Ferička i unuci

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Počasni glavni urednik: prof. Milja RADAN

Glavni urednik: Ivan DOBRA

Urednici: Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Slavica-Marija MUSELIN; Marija LACKIĆ

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL, Tincul Maria

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Ivan DOBRA

Redactori: Lina TINCUL; Daniel LUCACELA;

Slavița-Maria MUSELIN; Maria LAȚCHICI

Tehnoredactor: Zlatko Nikola URSUL, Tincul Marian

Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

U ovom broju / În acest număr:

KOORDINACIJSKI ODBOR...

str. 3
pag. 3

IARNA, TIMPUL ȘI...

str. 5
pag. 5

DONACIJA KNJIGA...

str. 7
pag. 7

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XX
Broj: 95.
siječanj 2013.
Anul: XX
Nr.: 95
ianuarie 2013

ŠESTO PRELO MLADEŽI U SUBOTICI

U petak, 25. siječnja, okupljena mladež iz svih naših sedam karaševskih sela krenula je prema Republici Srbiji, na poziv Demokratskog Saveza Hrvata u Vojvodini.

Za vrijeme dodjeljivanja poklona

nastavak na 2. str.

nastavak s 1 str.

ŠESTO PRELO MLADEŽI U SUBOTICI

Veselje je za 26 članova naše mladeži započelo već od ranih jutarnjih satova, od trenutka kada je naš autobus krenuo iz Karaševa prema lije-pom vojvođanskom gradu Subotici i trajalo je sve do samog odredišta našeg putovanja, odnosno ispred zgrade Demokratskog Saveza Hrvata u Vojvodini.

„Dragi prijatelji, dragi gosti, srdačno vas pozdravljam u ime DSHV-a, želim vam dobrodošlicu u naš grad, u Suboticu. Vi se nalazite u Domu Demokratskog Saveza Hrvata u Vojvodini, jedine hrvatske stranke u Srbiji koja ima svog zastupnika u Parlamentu Republike Srbije. Mogu reći da ste vi tradicionalni naši gost, budući da već četvrti put dolazite kod nas ovdje. Stoga, dobro se osjećajte, jer došli ste među svoje!“ – obratio nam se na dolasku Ivan Budinčević, član vijeća DSHV-a. Pero Horvacki, član predsjedništva iste organizacije, nastavio je dobrodošlicu i dodao: „Demokratski Savez Hrvata već 23 godine postoji i opstoji ovdje u Vojvodini i u Srbiji, a naš posao nije jedino da se borimo, kao svaka politička stranka, samo za neku vlast ili pomoći vlasti, nego da se borimo za prava naše nacionalne manjine, jer to je jedno od osnovnih ciljeva koja ova stranka stremi. Mogu vam reći da smo sada već na nekom nivou dostignuća: imamo svoje škole, svoje obrazovanje, informiranje na hrvatskom jeziku i hrvatski jezik kao treći službeni jezik u gradu Subotici, pošto nas Hrvata tu najviše ima. Nažalost kada usporedimo zadnja dva popisa stanovništva, onog od prošle godine i onaj koji je bio 2002. godine vidjet ćemo veliki pad – sada nas ima oko 50 tisuća, a tada nas je bilo oko 70 tisuća. To su sve činjenice da je jako teško opstati kao manjina. Vjerujem da se i vi s time borite i da vam nije jednostavno. Zato, trudite se održati, znajte – vrijedi! Znajte da će to vaša djeca cijeniti!“. Za kraj nam je Marko Vicko član vijeća DSHV-a rekao da je on sam došao na ove prostore iz Dalmacije za vrijeme Socijalističke Federativne Jugoslavije. „Tada smo bili ravnopravni narodi, i Srbi i Hrvati, međutim, mi smo postali nacionalna manjina u ovoj državi i borimo se da ostvarimo ono što smo nekada imali“

Nakon srdačnog dočeka krenuli smo prema Gradskoj kući u centru Subotice, jedna od sedam arhitektonskih čuda Srbije – kako je

Naša nogometna ekipa u Subotici

nam predstavlja naš domaćin Ivan Budinčević. O samoj Gradskoj kući i o secesiji (arhitektonskom stilu gradnje) saznajemo više od gosp. Svetislava Milankovića, djelatnika Gradskog muzeja Subotica. „Nekada smo živjeli u istoj državi koja se zvala Austro-ugarska. Subotica je bila jedan od centara mađarske secesije. Graditelja ovoga stila inspirirala je graditeljska baština Mađara s prostora Erdelja, današnje Rumunjske. Ima jako mnogo upotrebe drveta, cvjetnih motiva, prije svega lale. Ovakav se stil gradnje dobro primio u Subotici koncem 19. st. i početkom 20. st. jer je grad tada bio dosta bogat i njegovi građani su bili bogati, i tada je bio pokrenut jedan veliki ciklus gradnje – rušili su se stari objekti, privatni i javni, i gradili su se novi. Gradska kuća podignuta je u periodu između 1908. i 1910. a interijeri zgrade dovršeni su dvije godine kasnije.

U 17. sati stiglo je vrijeme za nogomet. Prilikom velike fešte Prela mladeži, DSHV organizira svake godine jedan mali nogometni turnir na kojemu sudjeluju ekipe domaćina i gostiju pozvanih na taj događaj. Ove godine sudjelovale su svega šest ekipa iz Bačke, Srijema, Gradskog odbora Demokratske stranke Subotica, DSHV-a, Mađarske i Rumunjske. Mi smo igrali u prvoj skupini protiv ekipa DSHV-a i Srijema. Izgubili smo oba susreta. Stali smo se pitati zašto je tako ispalo, jer smo mi ipak na terenu pokazali volju za pobjedu. Da li djelomičnu krivicu za ovaj naš neuspjeh snosi i naša mala autobuska fešta (zbog koje nismo mogli oka sklopiti cijelo putovanje), ili je to bila samo... nesreća? Bilo bi interesantno razmisliti malo o tome...

Zaboravili smo na trenutak o „nesreći i pehu“ i krenuli na feštu.

Šta je zapravo Prelo mladeži? „Zamisao i cilj bili su da okupimo Hrvate iz cijele Vojvodine, ali i iz Hrvatske, Mađarske, Rumunjske, Beograda, Novoga Sada, iz cijele regije. Zbog međusobne udaljenosti i razvedenosti, pozvali smo ih da se međusobno upoznaju i druže i da im ukažemo na potrebu očuvanja jedinstvenog nacionalnog identiteta. I to da im bude zanimljivo“ – odgovara Siniša Skenderović, predsjednik Mladeži DSHV-a. Na ovogodišnjem Prelu okupili su se otprilike 800 osoba, znak da je osnovna zamisao itekako upalila u redovima hrvatske mladeži. „Od 2008. sve do danas ovaj se skup mladeži pokazao kao jedan od najboljih projekata u cjelokupnoj zajednici Hrvata u Republici Srbiji. Prelo mladeži je jedno od najdražih običaja mladeži hrvatske zajednice ovdje, a od prvoga dana ova manifestacija je dobila i međunarodni karakter, s obzirom da su se na Prelu nazočili: mladež iz Rumunjske, Mađarske, iz matične države Hrvatske. Naravno, od prvog dana su rado viđeni gosti - mladi iz većinskog srpskog naroda i drugih nacionalno manjinskih zajednica iz Republike Srbije“ – nadodao je Petar Kuntić, predsjednik DSHV-a.

Grad Zagreb već godinama financijski potpomaže u organiziranju ove prekrasne manifestacije, a da bi uveličao ovaj događaj, gradonačelnik Milan Bandić je ove godine bio prisutan na samoj fešti.

Svirali su sve do ponoći i digli su sve prisutne sa stolica – majstori tamburaši „Ravnica“.

I tako je protekao jedan prekrasan dan u Subotici, u kojemu su naši dragi domaćini magično spojili kulturu, šport i mladenačko veselje. Svaka čast organizatorima!

Daniel Lucacela

O VIAȚĂ DE POVESTE, O CARIERĂ DE SUCCES ȘI O FAMILIE MINUNATĂ

Pentru unii poate părea imposibil ca un om să obțină toate aceste lucruri de-a lungul vieții sale și spun asta, pentru că de seori se întâmplă să obții un lucru, dar să pierzi altul și aproape niciodată să nu poți avea totul, dar, totuși, uneori se întâmplă. Eu vă voi relata o poveste de viață cu o carieră de succes și o familie minunată, o poveste aflată chiar de la protagonistul ei. Ca orice poveste și aceasta începe cu: „a fost odată...“ Se întâmplă în urmă cu 64 de ani, în 1948 pe 28 aprilie. În acea zi s-a năcut Gheorghe Sorca, cel ce avea să devină profesorul nostru, al tuturor.

Copilăria și adolescența le-a petrecut în satul natal Nermed, după cum spune dânsul: „fericit, în mijlocul naturii, având grijă de cai, oi și vaci.“ Părinții, oameni cumsecade, cu frica lui Dumnezeu, i-au dat o educație aleasă, crescându-l cu multă dragoste și învățându-l să aibă și el frica lui Dumnezeu.

Sorca Gheorghe a fost un copil sincer, deschis și foarte comunicativ. Îi plăcea foarte mult șahul, sportul și muzica. A învățat foarte bine, dar totuși exista o materie care îi punea bețe în roate. De fapt, era singura materie care îi dădea bătăi de cap și îi opunea rezistență, aceasta fiind matematica. Elevul de atunci, ca să înțeleagă mai bine materia, a citit zilnic câte puțin din mai multe cărți, pe urmă a devenit fanul matematicii, vrând din ce în ce mai mult să-i descopere tainele. În cele din urmă, a fost cucerit de matematică. I-a plăcut din simplul fapt că tot ce știa trebuia să demonstreze, iar toate adevărurile erau bazate pe judecată și exercițiu. Pentru că matematica devenise pentru el o adevărată pasiune, în adolescență, după ce a absolvit liceul, a decis să-și continue studiile la Universitatea din Timișoara, secția matematică.

La scurt timp după ce a absolvit Universitatea, în 1972, a început să lucreze ca profesor la școala din Carașova. Între anii 1973-1977 a fost profesor la școala din Belobreșka de pe Clisura Dunării. După 1977, domnul Sorca s-a reîntors la Carașova, pentru că spune dânsul: „mi-au lipsit prietenii adevărați și colectivul unde lucram odinioară“, dar de data aceasta s-a întors și în calitate de director al școlii. Dânsul a fost director în două etape, din 1977-1979 și din 1990-2012.

Părinții s-au bucurat și au fost mândri că fiul lor a ajuns așa de departe. Deși nu și-au dorit ca fiul lor să devină profesor de matematică, i-au respectat decizia și l-au susținut atât financiar, cât și moral. Pe lângă părinți, dânsul a fost susținut și de profesori, printre care se numără și profesora Bertran Ecaterina care în prezent trăiește în Germania, dar nu a uitat de elevul său de altădată și l-a vizitat în anul 2008. Mare i-a fost „mirarea“ când și-a văzut elevul ajuns directorul școlii unde dânsa a predat ani la rând matematică.

Domnul director a spus că „dacă nu urmam studiile la Universitatea de Matematică din Timișoara, mă înscriam la Universitatea de Medicină, secția Psihologie, doar pentru că îmi place să discut cu oamenii, să-i cunosc, să-i ajut și pe lângă asta să le cer păreri“. Dânsul și-ar mai fi dorit să studieze și religia, dar cum nu a reușit, acum recuperează timpul pierdut. Domnul director și-a dedicat întreaga viață învățământului, iar astăzi spune cu mândrie: „matematica a fost aceea care m-a dezvoltat“. A avut, ca orice om, și momente grele în viață, atât pe plan profesional, cât și pe cel personal. Pe plan profesional, cel mai greu i-a fost atunci când un coleg l-a mințit și l-a furat. Iar cel mai greu moment din viața personală a fost în 2002, atunci când a suferit un infarct și a trebuit să se interneze în spitalul din Timișoara.

După acel moment a afirmat că: „cel mai bun medicament a fost și este pentru mine credința sinceră în Dumnezeu, care m-a salvat, iar astăzi singurul lucru la care țin cel mai mult este sănătatea“. În acele momente grele, i-au fost alături familia și prietenii.

Domnul director recunoaște că și el, la fel ca orice om, a făcut greșeli în viață, iar cea mai mare greșală a vieții lui a fost faptul că a avut încredere în oameni. De cele mai multe ori se întâmplă să rămână dezamăgit de atitudinea și de superficialitatea de care au dat dovadă. Ne spune cu zâmbetul pe buze că cea mai mare bucurie a sa a fost realizarea profesională, căsătoria și nașterea ficei sale Danița, care i-a călcat pe urme. A urmat și ea aceeași facultate, dar pe lângă asta a urmat Facultatea de Cămin, dar nu lucrează în dome-

niu. Astăzi este stabilită în Croația, fiind căsătorită cu un croat.

Domnul Sorca a călătorit în mai multe țări din UE, cum ar fi Ungaria, Cehoslovacia, Serbia și Croația, dar spune că cel mai bine s-a simțit în Croația, pentru că a avut acea senzație ca și când ar fi fost în propria casă. I-a plăcut orașul Zagreb, Marea Adriatică, dar cel mai mult i-au plăcut oamenii de acolo, pentru că sunt sinceri și deschiși. Nu regretă anii care au trecut pentru că „fiecare an care a trecut mi-a adus în dar mult mai multă experiență, iar astăzi mă simt mult mai util elevilor decât în tinerețe, fiindcă atunci nu aveam atât de multă experiență ca și astăzi“.

Beul Bianca Mihaela

ANUNȚURI

Miloș Milan (Voina) din localitatea Nermed organizează filmări nunți, majorate, cununii, botezuri și alte evenimente cu aparatură profesională și stabilizator de imagine profesional, atât în format standard cât și în format full hd.

Mai multe informații puteți obține la numărul de telefon 0255232309 sau 0765847111.

SC CARAȘANA SRL angajează funcționar birou cu cunoștințe operare PC.

De asemenea, SC CARAȘANA SRL oferă servicii de internet de mare viteză până la 50 Mbps, în rețeaua din zona satelor carașovenesti. Mai multe informații puteți obține la numărul de telefon 0728523592.

Filmăm evenimente speciale din viața dvs., nunți, cununii, botezuri, majorate. Calitate FullHD sau standard. Cunoaștem bine obiceiurile și tradițiile locale. Detalii în loc. Carașova, la nr. 0753078164.

ŠTO NAS OČEKUJE U 2013. GODINI?

Ušli smo u 2013. godinu. Hvala Bogu, jer, eto, nije došao svršetak svijeta. Preživjeli smo i Majansku apokalipsu.

Prošla je godina bila poprilično burna. Bila je to jedna od najtoplijih u povijesti, održana je Olimpijada u Londonu, izbori za američkog predsjednika, a interna pa i naša lokalna politička scena bila je dosta burna i borbena. Konačno, 2012. je iza nas, a mi smo već na početku nove godine.

Stoga smo odlučili virtualno proviriti po svijetu da vidimo kakva su predviđanja. Iako se očekuje oporavak svjetske ekonomije, financijski stručnjaci nisu baš optimistični kada su u pitanju burze, pa se očekuje čak pad velikih burza, još veća nezaposlenost. Plemeniti metali postići će rekordne cijene. Zlato će svakako

su ta vremena tu.

Financijska i ekonomska kriza se nastavlja, pa se zbog toga predviđa da će burze pasti. Ekonomija je lažno pumpana već dugi niz godina pa je samo bilo pitanje vremena kada će balon puknuti.

Kada govorimo o starom kontinentu, na Europu se gleda kao na bure baruta, koje samo što ne eksplodira. Ukoliko, zbog lošeg stanja, Grčka izađe iz eurozone, doći će do velikog prijenosa kapitala u švicarske banke. To će pak dovesti do rasta švicarskih franaka u odnosu na euro, a svi koji imaju kredite znaju kako će to dodatno osiromašiti ionako sve skromniji kućni budžet.

Druga vruća točka - Bliski istok. Zbog ogromnih količina nafte koje Iran ima i kontrolira, ta je država ostala jedina na Bliskom istoku koju Zapad ne kontrolira. Politički analitičari smatraju da je zapravo rat s Iranom već započeo kada je Amerika

napala Afganistan i Iran. A i sami znamo da su se uvijek vodili ratovi oko nafte.

I kada smo već kod crnog zlata (kako se još naziva nafta), poskupljenje nafte uvijek vodi do poskupljenja hrane. Znači i cijena hrane i nafte će također postići rekorde. A kada se nema za hranu, to znači da je siromaštvo ušlo na velika vrata. Obični građani će potrošiti puno više od svojih plaća na hranu u 2013. Većina iznimno velikog dijela stanovništva će se suočiti s gladovanjem po prvi put u svom životu.

Sudeći prema uraganu Sandy, prema stalnom zatopljenju, uostalom vidjeli smo da je prošla godina bila jedna od najtoplijih u povijesti, ne čudi da su vremenske prognoze vrlo hirovite. To nas i ne mora čuditi obzirom da se tako malo brinemo o prirodi. Naši su stari čuvali šume, i vrlo mudro sijekli drveće za ogrijev, sada je to postao pravi biznis. To je samo jedan od niza primjera nebrige za okoliš.

I, zbog ekonomske krize, nezaposlenost raste. A to će dovesti do još većeg sukoba među generacijama. Kako mladi nemaju stalna radna mjesta, to znači da će u blagajne u kojima se slijevao dio novca, upravo iz plaća mladih generacija, za isplatu mirovina, ulaziti jako mali dio toga.

Iako apokalipse nije bilo prošle godine, sva ova predviđanja su nekako sama po sebi apokaliptična. Možemo li dati odgovore ili imamo li rješenja na bar dio što smo spomenuli? U budućim brojevima, a možda i naši čitatelji dođu s nekim idejama, pokušat ćemo se pozabaviti s nekim predviđanjima o lokalnoj situaciji. Do tada, mislite globalno i djelujte lokalno!

Maria Lațchici

prednjačiti po cijenama koje će postići, smatraju stručnjaci.

Nakon nedavnih oružanih napada u američkim školama, kada su poginuli nedužni ljudi pa i djeca, izgleda da će se postavi metalni ske-neri i detektori u školskim zgradama. Nažalost, sudeći prema ružnom događaju koji se na Božić dogodio na putu od Lupaka do Rešice, izgleda da

Program za manjine

Novi televizijski program **TV 23** lansiran je 20. listopada 2008. godine i sadrži emisije posvećene nacionalnim manjima iz Rumunjske.

U okviru tog programa emitirat će se svakog zadnjeg utorka u mjesecu, s početkom od **12:50** i kratak program o hrvatskoj zajednici u kojemu su prikazane emisije informativnog karaktera o Karaševcima, njihovoj tradiciji i običajima.

KOORDINACIJSKI ODBOR ZHR-a

Prvi ovogodišnji redovni sastanak Koordinacijskog odbora ZHR-a održan je 19. siječnja u Središnjem Sjedištu iz Karaševa, u prisutnosti svih članova odbora.

Sastanku su još nazočili Đuređ Šera i Marijan Dragija, u svojstvu konsilijera ZHR-a u lupačkom Mjesnom vijeću, kao i neki djelatnici Zajedništva.

Izvršio je prof. Radana, predsjednika ZHR-a, „Kratko karakteriziranje mjesnih i generalnih izbora“ obuhvatilo je analizu rezultata ZHR-a na mjesnim i generalnim izborima u lupačkoj i karaševskoj općini. Prema izvješću prof. Radana, krovna orga-

Za vrijeme sjednice Koordinacijskog odbora

nizacija Hrvata u Rumunjskoj je od 1990. naovamo uvijek bila solidno zastupljena u karaševskom Mjesnom vijeću, s izuzetkom legislacije 2008.-2012. kada je zastupljenost ZHR-a svedena na svega tri vijećnika. Drugačije je bilo u lupačkoj općini jer je tamo od 2000. godine naovamo, iz raznoraznih ra-

zloga, elektorat više orijentiran prema političkim strankama nego prema organizaciji koja ga zastupa na najvišim nivou. S druge strane, generalni izbori iz 1990. godine su zatekli našu organizaciju u okviru Demokratskog Saveza Srba, na biranjima iz 1992. našu kandidaturu je kontestirao taj isti Demokratski Savez Srba, a četiri godine kasnije je kandidatura predstavnika Zajedništva kontestirana od strane frakcionističke grupacije iz lupačkog područja. Predsjednik ZHR-a je još istaknuo neprekidnu zastupljenost koju ZHR ima u Rumunjskom parlamentu počevši od 2000. godine naovamo, s jedne strane zahvaljujući kompaktnosti naše organizacije ali i dijelom zbog nepopularnosti kandidata DSHR-a ili pak zbog nesposobnosti ove potonje organizacije da se bolje organizira.

Kada je pak riječ o kandidaturi predstavnika ZHR-a za generalne

izbore s kraja prošle godine i o načinu na koji je ona položena i izborna, predsjednik Zajedništva smatra da je postupak Slobodana Gere uzrokovao smetnje i izazvao nestabilnosti unutar naše organizacije, a posljedice takvog čina potkopavaju djelovanje i ruše ugled institucije u očima elektorata i javnog mnijenja.

Drugi dio izvješća prof. Radana donio je komparativni pristup rezultata prošlogodišnjih

Nesuglasice su nastale u trenutku kad je prof. Jankov, predsjedatelj sastanka, podvrgnuo glasovanju izvješće predsjednika Zajedništva. Pojedini članovi, među kojima su se posebno isticali Jakob Domaneanc i Mikola Paun, su se vehementno usprotivili takvom postupku, ističući da izvješće izražava pojedinačan stav i mnoštvo informacija, točnih ili netočnih, i da bi bilo suvišno votirati ga.

Budući da je na zadnjem sastanku lupačke mjesne organizacije Đuređ Šera smjenjen iz funkcije predsjednika lokalne organizacije i na njegovo mjesto izabran Đuređ Šera mlađi, članovi Koordinacijskog odbora su velikom većinom glasova otpustili Đurđa Šeru iz strukture Koordinacijskog odbora i na prazno mjesto izabrali

mjesnih i generalnih izbora s rezultatima mjesnih i generalnih izbora iz 2008. godine. U lupačkoj općini je zabilježena neznatna promjena u preferencijama elektorata u odnosu na 2008. godinu, mada su i ovaj put tamošnji birači većim dijelom manifestirali orijentaciju za političke stranke i za načelnika koji nije kandidirao od strane Zajedništva Hrvata. U Karaševu su preferencije većine birača opredijeljene prema ZHR-u. Bez ikakve konkurencije na parlamentarnim izborima, uspjeh kandidata ZHR-a bio je i više nego očekivan. O prošlogodišnjim mjesnim i generalnim izborima izrazili su svoja mišljenja i neki drugi članovi Koordinacijskog odbora, među kojima Đuređ Jankov, Mikola Paun, Đuređ Hacegan i Slobodan Gera.

Inače, u jednom je trenutku došlo do žučnih rasprava i svađa koje nisu dovele do nikakvog rezultata.

Đurđa Šeru mladog. Kada je riječ o klokotičkoj mjesnoj organizaciji, tamo je situacija nešto kompliciranija. Prošle godine, zbog teškog odstupanja od Statuta ZHR-a, Milja Vatav je bio isključen iz Koordinacijskog odbora, a nakon toga je položio ostavku s funkcije predsjednika klokotičke mjesne organizacije. Unatoč tome, na sljedećem mjesnom sastanku klokotička organizacija ponovno bira Milju Vatava za predsjednika, a u naredno vrijeme Klokotič bi trebao predložiti člana u Koordinacijskom odboru.

Pri kraju sastanka je još odlučeno da se Slobodanu Geri, zastupniku u Rumunjskom parlamentu, dodijeli prostor za zastupnički ured u zgradi Zajedništva iz Karaševa te da se formira jedna komisija za analizu Statuta i za donošenje prijedloga za njegovo eventualno poboljšavanje.

Ivan Dobra

K SVOJIMA DOĐE...

Četvrta nedjelja kroz godinu (3. veljače)

Kada netko u životu uspije, izdigne se iznad one svakodnevnice, kada stekne ugled, kad ga ljudi počnu hvaliti – obično se kod mnogih javlja zavist i nesnošljivost. To i ne bi bilo tako strašno i bolno kad bi takve stvari dolazile od neprijatelja, od onih koji nam baš i nisu skloni. No, kada čovjek takvo što doživi od svojih najbližih, od ukućana, susjeda, prijatelja – onda je to itekako gorko i bolno.

To je doživio i Isus i o tome nam govori današnje evanđelje. On dolazi u svoj rodni Nazaret gdje je odrastao i proboravio najveći dio svoga zemaljskoga života. Nakon što je započeo svoje javno djelovanje, glas se o njemu brzo raširio. Sve je bruhalo o Nazarećaninu koji čini čudesne znake, koji govori kako nikad nitko do tada nije govorio, u kojemu je božanska Sila kojom liječi svaku bolest.

Nazarećani ostadoše zbunjeni, pitaju se: »Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana?« Čudili su se, ali istodobno bili i zadivljeni.

No, kada Isus dolazi među njih, postaju sumnjičavi, ograđuju se zidom nepovjerenja i govore: »Nije li ovo sin Josipov?« Pa mi ovoga znamo, znamo i sve njegove. Zatvaraju svoje srce pred svime što su o njemu čuli, preziru onoga kojega su vidjeli kao sebi jednaka. Nisu jednostavno htjeli prihvatiti da bi njihov sugrađanin mogao biti nešto više od njih, nešto što prelazi njihovo već odavna stvoreno mišljenje o njemu. Nisu htjeli vjerovati. Ne prihvaćaju tog i takvog Isusa. Ne protive se njegovim riječima. Štoviše, one su uhu ugodne, po njima je on mudar čovjek, učen. Govori Božjim rječnikom. Ali je neprihvatljiva druga istina: on se izdaje za nešto neobično, čudno. Nevjerojatan je prijelaz s običnog čovjeka na Božjeg. Tesar može roditi samo tesara, postolar postolara, tko

je siromah ostaje siromah. Misle: Nemoguće je da jedan zanesenjak, sanjar, putujući propovjednik, kome znamo sve do »devetog koljena« propovijeda nekakvo kraljevstvo Božje, jednakost i ravnopravnost svih pred Bogom, ozdravljenje od svih prisila i tlačenja. Jednostavno nisu htjeli vjerovati.

A Isus se ne brani, ne dokazuje se. Upozorava ih samo na poznatu rečenicu o proroku koji nema uspjeha u svom zavičaju, među svojim. Možda ćemo mi, za razliku od Nazarećana, Isusa i prihvatiti, ali teoretski, lako dati pristanak na ono »Tijelo Kristovo« u euharistiji, izgovarajući olako svoj »amen – tako neka bude«. Ali ga možda nećemo prepoznati i prihvatiti kada nam dođe u ljudima s kojima nam je teško svakodnevno živjeti. I onda ga, možda, lako odbaciti. Po onoj: »K svojim dođe i njegovi ga ne primiše!«

Josip Koprek

VOLI LI BOG SVE LJUDE JEDNAKOM LJUBAVLJU?

Već me dugo vremena muči jedno pitanje: Voli li Bog sve ljude jednako ljubavlju ili pravi razlike među nama?

Možda su mu neki draži od drugih. I Isus je vjerojatno najviše volio svoju Majku, zatim Petra, Jakova i Ivana (uvijek ih je vodio sa sobom), ostale apostole, svoj narod, a zatim pogane.

Zašto je, primjerice, Isus odabrao baš sv. Pavla, a tolike druge pustio da lutaju? Zašto je rekao svetoj sestri Faustini da će štititi duše koje šire štovanje njegova milosrđa i da ih neće stići pravda? Zašto ne bi bio jednako milosrdan sa svima, a ne samo s onima koji devet dana mole njegovu kronicu itd?

Riječanka
I otac i majka redovito vole svako svoje dijete, ali ne postupaju sa svakim na isti način. Neko traži više nježnosti, neko pak voli biti samostalnije. Razlikuju se i po ukusima i sklonostima. Ali svako je roditeljima toliko važno i drago da bi za svako bili spremni umrijeti.

Isus kao učovječeni Bog, kao pravi čovjek, nije ni mogao jednako blisko prijateljevati sa svim suvremenicima širom svijeta. Svaki je apostol imao prilike uvjeriti se u njegovu ljubav, a nije svaki tražio jednaku bliskost. Razumije se da je posebnom sinovskom ljubavlju mogao ljubiti samo svoju majku.

Za svetoga Pavla znamo kako se Isus s njime susreo i znamo da ga Pavao nije odbio. No Isus na razne načine djeluje na svaku dušu i ne zapušta onoga koji ga prihvati. Dapače, ne odriče se ni onoga koji ga odbije, na svakoga nastoji djelovati sve do smrti, a posebno mu na smrtnom času pruža priliku za pokajanje i obraćenje.

Premda o tome nemamo izričite objave, među kršćanskim misliocima sve više prevladava uvjerenje da je posljednji trenutak života, na pragu vječnosti, osobito dragocjen, da Bog tada daje čovjeku posebna prosvjetljenja.

Što se pak tiče privatnih

objava poput navedene svete Faustine Kowalske, dotični sveti ljudi šire poruku Božjega milosrđa svaki na svoj način, prema vlastitom shvaćanju i ukusu. To jedno drugom ne proturječi, a različite ponude stoje vjernicima na raspolaganju već prema njihovim sklonostima. Tko Boga ljubi, ne može biti zavidan drugima misleći da njih ljubi više, dopušta da ih ljubi drugačije na njima primjereni način. Različite krunice, devetnice ili trodnevne, posebne pokore i duhovne vježbe samo su različita pomagala za poticanje i izražavanje te iste ljubavi.

I nemojte se sad sami sebi čuditi što vam dolaze takva pitanja. Biblijski su vjernici, sve tamo od Abrahama, naučili biti s Bogom iskreni, postavljati mu pitanja na koja ne znaju sami odgovoriti, s njim se pogađati, čak mu i prigovarati – uvijek s pouzdanjem.

Preuzeto iz Glasa Koncila.

CONSILIUL LOCAL ÎNTRUNIT ÎN ȘEDINȚA EXTRAORDINARĂ

La începutul anului, în data de 09.01.2013, începând cu ora 14,00, în sala de ședințe a Uniunii Croaților din România s-a desfășurat ședința extraordinară a Consiliul Local Carașova. Ordinea de zi a cuprins două proiecte de hotărâre și capitolul Diverse.

Convocarea ședinței extraordinare a fost necesară având în vedere importanța proiectului de hotărâre referitor la modificarea Hotărârii Consiliului Local Carașova nr. 66/20.12.2012 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2013. Chiar dacă la finele anului trecut, în data de 20.12.2013, Consiliul Local întrunit în ședința ordinară a votat în unanimitate ca impozitele și taxele locale pentru anul 2013 să rămână neschimbate, șapte zile mai târziu, pe 27 decembrie 2012, Guvernul emite o hotărâre publicată în Monitorul Oficial conform căreia impozitele, amenziile și taxele locale să fie majorate cu 16%, reprezentând rata inflației cumulată pentru perioada 2010-2012.

Majorarea se va aplica pentru

determinarea impozitului pe clădiri, în cazul taxelor pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate, pentru spectacole, pentru operațiuni judiciare, pentru eliberarea și preschimbarea actelor de identitate, pentru înmatricularea autovehiculelor, pentru eliberarea titlurilor de proprietate, precum și în cazul limitelor minime și maxime ale amenziilor aplicate persoanelor fizice.

Având în vedere că decizia de a majora taxele aparține autorităților locale, primarul comunei Carașova a adus pentru aprobare în fața Consiliului Local un proiect de hotărâre potrivit căruia impozitele și taxele locale să fie majorate doar la acele capitole unde o impune Hotărârea de Guvern.

La capitolul Diverse, consilierii

au discutat despre cererea adresată de Facraci Gheorghe pentru concesionarea unui teren în apropierea Liceului Bilingv Româno-Croat, spațiu care va fi utilizat pentru construirea unui complex în interiorul căruia se vor regăsi un cabinet veterinar și unul uman. Consilierii consideră necesară contruirea unui asemenea complex într-un viitor apropiat, având în vedere că la Carașova cabinetul veterinar se află într-o stare degradată. Primarul Radan Mihai îi informează pe consilierii prezenți că terenul din spatele Centrului de informare turistică va fi reamenajat, existând deja un proiect, iar lucrările vor începe din luna mai. De asemenea, se are în vedere și curățarea curții școlii de la școala din Nermed, unde au rămas resturi de lemne.

Lina Tincul

ȘEDINȚA CONSILIULUI LOCAL LUPAC

Pe data de 23. ianuarie, în sala de ședințe a corpului doi al Primăriei, s-a desfășurat prima ședință ordinară din acest an a Consiliului Local Lupac.

Pe ordinea de zi a ședinței de lucru s-au aflat: proiectul de hotărâre privind aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare (desfășurată anul trecut pe 20. decembrie); proiectul de hotărâre privind aprobarea contului de execuție bugetară pe anul 2012; proiectul de hotărâre privind aprobarea planului de lucrări de interes local pentru beneficiarii de ajutor social; proiectul de hotărâre privind aprobarea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2013 stabilite prin Hotărârea Consiliului Local nr. 68 din 20. decembrie 2012 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pe anul 2013 și proiectul de hotărâre privind aprobarea susținerii din bugetul local pe parcursul anului 2013 a echipei de fotbal AS F.C. Voința Lupac.

Toți cei 11 membrii ai consiliului local au fost prezenți de această dată. De menționat este că precedentă ședință a debutat cu o schimbare la nivelul consilierilor locali. Reprezentantul Uniunii Croaților din Ro-

mânia, Marian Draghia, a fost validat în funcția de consilier local al comunei Lupac, această schimbare intervenind după demisia predecesorului său Mihai Todor. Tot la ședința anterioară s-a dat citire proiectului de hotărâre privind aprobarea impozitelor și taxelor pe anul 2013 și s-a stabilit că, în esență, ele vor rămâne similare celor din anul 2012, fapt care s-a reconfirmat și în ședința actuală. Primarul comunei, Marian Vlasic a menționat că vor apărea mici modificări la unele taxe și impozite, dar, luate una peste alta, contribuabilul va plăti per total

aproximativ aceeași sumă pentru achitarea acestora (spre exemplu: se vor majora taxele la case dar vor scădea la terenurile agricole șamd.).

Un alt subiect interesant a fost cel legat de susținerea din bugetul local al echipei de fotbal AS F.C. Voința Lupac. Fiind echipa oficială a Consiliului Local Lupac, această formație (în urma votului pentru a 10 consilieri și unuia împotriva) va beneficia de bani din bugetul local pentru anumite cheltuieli: deplasări, arbitraj etc.

Daniel Lucacela

DEPĂNAREA AMINTIRILOR LA GURA SOBEI

Depănarea amintirilor la gura sobei!!! Și cum iarna nu-i ca vara, pentru pescari, ieșitul pe malul unei ape în anotimpul rece este un lucru aproape imposibil.

Acestora nu le rămâne altceva de făcut decât să-și facă planuri pentru ieșirile care vor veni odată cu topirea zăpezii și încălzirea vremii la cel puțin câteva grade peste 0. Bineînțeles că întreținerea ustensilelor cu care pescuim, dar și povestirile la gura sobei împreună cu colegii din breaslă, presărate cu o țuică fiartă, fac parte din codexul de legi bineștiute și respectate de toți pescarii. Aflându-mă în Austria la lucru, seara, după program, am luat pixul în mână, caietul cu notițe, un pahar de țuică din prune de pe meleagurile natale și am încercat să re trăiesc câteva dintre ieșirile la pescuit de pe malul minunatului nostru râu Caraș.

O zi frumoasă de primăvară, cu soare puternic și apa râului puțin în creștere și tulbure din cauza topirii zăpezii la munte, mă găsisem în aval de comuna noastră în căutarea unui loc cu apă adâncă și liniștită. Odată găsit locul, trebuia studiat ce stil de pescuit voi folosi în asemenea împrejurări. Eu am decis să încerc în două variante, așadar, o lansetă am montat-o cu linie fixă la fund, cu rămă roșie de bălegar și subțire, în timp ce cu a doua undiță mi-am încercat norocul pescuind la plută, iar ca momeală am folosit viermuși de carne, în speranța capturării cât mai

În timpul unei partide de pescuit

derea a două monturi cu linie întreagă cu plute cu tot. Puțin supărat din cauza pagubei nu prea mari, eram nevoit să fiu atent și la undița cu montură fixă. La un moment aud clopoțelul, în sfârșit venise prima trăsătură, am luat bățul în mână, am contrat și lupta a început, însă peștele fiind prea mic bățalia nu a durat mult, doar câteva secunde. Având în vedere și faptul că montura la rămă era aruncată la câțiva metri de mal, captura era după cum mă așteptam, un cleișor de 200 gr. Am făcut și o montură fixă și pe celălalt băț, tot cu rămă roșie. Cum nu atacau prea des, fiind obosiți și sleiți de puteri din cauza iernii prea lungi, având destul timp, am decis să

în țepușă" ca să pot face față atacurilor peștilor care, pare-se, știau că se apropie ora prânzului, însă factorul principal care făcea peștii activi era soarele, creșterea temperaturii din acea oră a zilei. După o oră de activitate la cote maxime, m-am ales cu câteva capturi de clean, printre care și 3 scobari de toată frumusețea, toate acestea făceau ca acele câteva ore petrecute pe malul râului să-mi reprezinte una dintre cele mai frumoase ieșiri la pescuit pe malul minunatului râu Caraș, si bineînțeles o amintire care merită consemnată în rândurile ziarului HRVATSKA GRANČICA. După asaltul peștilor la râmele mele de la monturile fixe, mi-am reluat frumos munca cu gătitul în jurul focului, iar apoi m-am delectat cu un prânz, care, cred eu, nu se compara nici cu mâncarea gătită la restaurantele de lux din marile orașe.

Se făcuse ora 3 după-masa, iar peștii nu prea mai dădeau nici un semn că vor să se mai hrănească, așa că am decis să închei aceasta minunată zi de pescuit, una reușită din toate punctele de vedere. Mi-am adunat ustensilele și am plecat acasă, bineînțeles cu gândul deja la o altă ieșire pe malul râului Caraș.

Punând capăt acestei povestiri parcă și acum re trăiesc acele momente din acea minunată după-amiază de primăvară, cu mult soare și mult pește.

Petru Miloș

După pregătirea marinatei în sos tomat

multor beldițe (brzaci) foarte bune pentru o marinată în sos tomat. M-am așezat frumos în scăunel, puțin pesimist din cauza debitului apei, însă cum speranța moare ultima trebuia să-mi încerc norocul după o iarnă lungă și cu multă zăpadă. Am început cu stângul și încă după primele lanseuri la plută, am avut parte de câteva agățături și chiar pier-

fac un foc unde să-mi pot frige puțină slănină și ceapă, iar o dușcă, două de țuică de prune va da un plus de savoare bucatelor.

Odată cu apropierea prânzului soarele devenea tot mai puternic, iar peștii tot mai activi. La un moment dat am fost nevoit să las deoparte „bucătăria primitivă, slămina și ceapa înfipă

IARNA, TIMPUL ȘI ANOTIMPUL ȘEZĂTORILOR

În data de 25.01.2013, la Școala Primară Vodnic s-a desfășurat activitatea extrașcolară cu titlul enunțat mai sus.

Promotorul proiectului este Școala Primară Vodnic, unde își desfășoară activitatea cu pasiune și dăruire învățătoarele Vlasici Maria și Boșca Petria Liuba și educatoarea Radici Mirela.

Cei care au susținut proiectul, moral și financiar, au fost părinții și Primăria Lupac.

Invitați la "șezătoarea" din Vodnic au fost: elevii claselor I-IV de la școlile din Lupac, Clocotici, Rafnic și Goruia.

Cum a fost gândit și conceput proiectul? Având în vedere că luna ianuarie are două date semnificative pentru cultura și istoria poporului român, și anume 15 ianuarie și 24 ianuarie, inițial s-a dorit organizarea unei șezători literare cu poezii și lecturi dedicate poetului Eminescu și Unirii din 24 ianuarie. Ne-am lovit de un amănunt aparent nesemnificativ, copiii de astăzi, deși dotați și pricepuți în jocuri la aparatura electronică, nu au avut ocazia să asiste la o șezătoare reală.

Pornind de la acest amănunt, proiectul nostru s-a îmbogățit cu o șezătoare unde au fost invitați părinții, bunicii și localnicii care au dorit să ni se alăture în acest demers.

În timpul "Șezătorii"

Am fost plăcut impresionată de plăcerea cu care au răspuns la invitația noastră câteva femei din sat, care au venit cu "lucru" la șezătoarea organizată de școală. Aș aminti numele acestor femei: Chicheș Petria, lancea Stana, Chicheș Maria, lancea Ana, Chicheș Ana, Iovanac Ruja, Gluvac Lina. Și mai am un motiv de bucurie și mândrie pe care vreau să-l împărtășesc cititorilor: în satul Vodnic încă se mai cos cămăși populare.

După ce elevii au vizitat școala și șezătoarea au fost prezentate câteva obiecte tradiționale, iar următorul pas din proiect a fost șezătoarea literară. Trebuie apreciați toți copiii. Fiecare școală a pregătit un punct interesant: Eminescu – Școala Rafnic; Unirea din 24 ianuarie 1859 – Școala Goruia; Iarna (poezii și ghicitori) – Școala Lupac și Școala Vodnic iar cântecul și dansul popular a fost acompaniat de domnul instructor Birta Petru și de un elev de la Școala Clocotici.

Ca la orice șezătoare care se respectă oaspeții au fost serviți cu plăcinte (tiganci) și prăjituri proaspete și gustoase pregătite de mame și bunici.

Acestea fiind spuse, cred că proiectul și-a atins obiectivele, cred că toți participanții au avut de învățat: activitatea a permis exprimarea creativă a elevilor și a dascălilor și a evidențiat rolul fiecărei generații într-o comunitate.

În încheiere o să redau cuvintele unei bunici, Maria Ghera, despre activitatea din 25.01.2013: "Am mai avut copii și nepoți la școală, dar activitatea aceasta mi-a plăcut cel mai mult".

Înv. Maria Vlasici

"Șezătoare literară"

SJAJAN POČETAK ZA EMISIJU NA HRVATSKOM JEZIKU

Najavili smo već u prošlom broju Hrvatske grančice da je 23. studenoga 2012. godine pokrenuta nova radio emisija na hrvatskom jeziku na valovima Radio Rešice, na frekvenciji 105.6 megaherza.

Emisiju uređuje ekipa sastavljena od triju urednika (Lina Tjinkul, Ivan Dobra i Danijel Lukačela) uz tehničku pomoć tonskog realizatora Petra Đurđulene. Povodom dana manjina, koja se svake godine proslavlja u našoj državi 18. prosinca, Radio România, putem mreže svojih regionalnih postaja diljem Rumunjske, organizirala je šesto izdanje natjecanja radiofonskih produkcija pod nazivom „Raznolikost- jedna šansa više za budućnost“, posvećeno radio emisijama koje se emitiraju na jeziku nacionalnih manjina. Natjecanje se odvijalo u periodu između 26. studenog i 3. prosinca prošle godine, a na njega su se prijavile 14 emisija nacionalnih manjina iz cijele države. Zahtjevi za sudjelovanje bili su sljedeći: trajanje svake emisije - do deset minuta; specifičnost obrađene teme za manjinu koja čini objekt emisije; vrlo dobra tehnička kvaliteta. Na tom smo se natjecanju prijavili i mi, iako je tada to bio tek naš drugi nastup na ričkom radiu i unatoč manjka iskustva u pripremanju takvih vrsta emisija.

Mircea Pospai, predsjednik žirija i članovi Rostás-Péter István i Szász Attila dodijelili su prvo mjesto emisiji „Zanimanja na rubu izumiranja“ (Raluca Nelepcu, Radio Timișoara). Drugo je mjesto pripalo emisiji „Nijemci iz Dobrudže“ (Adrian Băncilă, Radio Constanța), dok su treće mjesto zajedno dijelile „Nagybodófalva“ (Lehőcz László, Radio Timișoara) i naša emisija na hrvatskom jeziku „Jedinstvo u raznolikosti“ (Radio Reșița).

Naša nagrađena emisija obilježila je tradicionalnu proslavu čitave jedne generacije iz svih sedam karaševskih sela, koja se svake godine okuplja u Središnjem sjedištu Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj iz Karaševa kako bi proslavila ispunjenje sedamdeset godina života. Ovaj put je bio red generaciji iz 1942. godine.

Daniel Lucacela

PROSLAVA 50. I 25. GODINE BRAKA U KARAŠEVU

Župnik Đuređ Katić poziva sve parove koje ispunjavaju 50 godine braka ili zlatni jubilej da posvjedoče dostojanstvo braka i obitelji u crkvi iz Karaševa, Marijina Uznesenja. Ove 2013. godine, u Karaševu proslavit će 50 godine braka sedam parova:

Petrika Stepan i Filka Marija, br. 291; Bajka Đuređ i Bogdan Marija, br. 630
Vorga Mikola i Filka Marija, br. 24; Krsta Petar i Radan Marta, br. 262
Njagul Marjan i Gera Marija, br. 35; Radan Milja i Rac Marta, br. 55

Sorka Marjan i Petrika Marija, br. 65

Također, za proslavu 25. godina zajedničkog života ili srebrnog pira pozvani su u crkvu iz Karaševa, na mjesto gdje su i položili svoje zavjete, 18 bračnih parova, vjenčani 1988. godine:

Ujkica Milja i Tjinkul Marta, br. 510; Vernjika Nedeljka i Vaka Marta, br. 371
Vatav Ivan i Vatav Marija Magdalena, br. 76; Vatav Petar i Ujkica Magdalena, br. 364
Pozderka Mikola i Djurkica Marija, br. 68; Kurjak Mikola i Filka Marta, br. 363
Mita Petar i Fera Marta, br. 565; Dobra Martin i Hrabak Marijana, br. 365 A
Tjinkul Milja i Paun Lina, br. 19; Hacegan Đuređ i Moldovan Marija, br. 66
Hacegan Marjan i Pauca Ana, br. 362; Kurjak Petar i Trifoi Marija, br. 185
Janča Milja i Bačuna Marija, br. 64; Todor Milja i Pauca Marija, br. 248
Kalina Đuređ i Erdeljan Marija, br. 216; Darije Ivan i Vaka Marija, br. 619
Vaka Mikola i Bajka Marija, br. 497; Bokšan Marjan i Djurasa Marija, br. 401 A

Lina Tincul

DONACIJA KNJIGA ZA KARAŠEVSKU OPĆINSKU KNJIŽNICU

Robert Koletić prevalio je na svom motoru preko 45.000 kilometara, tri kontinenta i mnoštvo zemalja.

Stigao je sa svojim motorom prije šest godina i u Karaševu te tako se upoznao s našom malobrojnou hrvatskom zajednicom. Našu zajednicu posjećuje još dva puta nakon toga, svaki put donijevši sa sobom vrijedne knjige iz matične zemlje, koje poklanjaju karaševskoj općinskoj knjižnici. Zadnji njegov posjet Karaševu bio je u prosincu mjesecu prošle godine, kada je donio 3000 knjige.

Molim Vas, recite nam nekoliko riječi o vama!
Evo, ja sam Robert

Koletić, za prijatelje Grba, to mi je radni nadimak. Ja živim u Samoboru, na malom mjestu pored Zagreba i umirovljeni sam pripadnik specijalne policije.

Da li se nalazite po prvi put među Hrvatima iz Rumunjske?

Ne, ovo mi je treći put. Moj hobby su putovanja s motorom, krenuo sam prije deset godina obilaziti Europu, pa bliski istok i prošle godine sam bio na putu oko svijeta, a 2006. godine sam po prvi put došao u Karaševu. Obilazio sam hrvatske manjine i iz knjiga sam čuo i o Karaševu. Došao sam tu i upoznao sam Jakoba i tako sam uspostavio veze s hrvatskom zajednicom iz Rumunjske. Meni je izašla knjiga, moram se pohvaliti, a to je „Knjiga ceste“, o mom putu oko svijeta, i tako se u biti rodila

Knjige donirane karaševskoj knjižnici

ideja prije par mjeseci kada je gradska knjižnica Samobor odlučila da sav višak

knjiga bude poklonjen Karaševu. To se proćulo i pridružila se i gradska knjižnica Vinkovci i Osnovna škola „Cerna“ kraj Vinkovaca i građani Samobora, „Lions klub Samobor“ koji je donirao 3000 kuna za koji smo kupili enciklopedije i evo danas smo donijeli 3000 knjiga. Prije dva mjeseca sam bio s prijateljima, nas sed-

morica, tada smo donijeli 500 knjiga na motorima.

Kakve su to knjige, da li su to udžbenici, beletristika?

Ne, otprilike 80% su dječje knjige, dječja lektira, udžbenici, slikovnice, enciklopedije, a 20% je beletristika.

Robert Koletić zajedno s prijateljima

Da li namjeravate posjetiti sva naša mjesta?

Ja sam već bio u Nermidu, Klokotiču. Pošto smo dobili sponzorski kombi koji moramo vratiti do nedjelje, imamo u planu da sutra, prije nego što se vraćamo, možda prođemo i kroz Jabalče i Klokotič.

Možete li nam reći u kojoj mjeri poznajete hrvatsku zajednicu iz Rumunjske?

Znam na nekim nivou ostalih Hrvata u Matici.

Mislim da znam dosta. Znam da ste ovdje od 700 godina, i ono što je meni najvažno je da ste održali jezik, tko ste i šta ste.

Ako imate vi neku poruku za našu zajednicu?

Samo nastavite tako i nemojte se u svemu ugledati na Maticu, nemojte biti razjedinjeni, držite se zajedno, mali ste ali ste jaki.

O knjigama koje su iz Hrvatske pristigle u karaševsku općinsku knjižnicu u prošlom mjesecu govori nam Jakob Domaneanc, knjižničar ove ustanove: „Roberta Koletića sam upoznao 2008. godinu. On je entuzijast koji voli da putuje stranim zemljama i tog perioda išao je posjećivati rumunjske Hrvate. Tada, u ljetu 2008., godine smo se upoznali, ostao je par dana ovdje u Karaševu. Ostali smo prijatelji i dopisivali smo se nadalje. Prije nekoliko mjeseca unatrag javio mi se i rekao mi je da bi bio zainteresiran donirati knjige za karaševsku knjižnicu. Došao je tu s grupom motorista, tada

su donijeli nekoliko stotina knjiga na motorima. U mjesecu prosincu prošle godine došao je ponovo sa svojim prijateljima i opet su nam donijeli knjige. Neke knjige su rabljene, druge su nove. Također, on obećava da namjerava nastaviti tu suradnju i ima namjeru organizirati da spasilački klub iz Samobora dođe kod nas i da se organizira jedna vrsta razmjene iskustva između županija.“

Lina Tincul